

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 23. Gravis Turcarum vexatio in Catholicos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

nem typis edidit, mox tamen illam quidam Erfordiensis Monachus, ac Theologiæ Professor vera facti specie fideliter enarrata, confutavit, eique luculenter ostendit, quod ad fulciendam suam sectam plurima falsa Catholicæ Religioni perperam pro more affixerit: Hanc tamen præfati Professoris apologiam idem Præco refellere conabatur, edito Brunsvici libello, cui titulus: *Responsum ad calumniosum scriptum Anno 1738. Erfordicæ impressum*, ubi etiam declarat, Berolinensem quemdam Doctorem pariter in confutando Professoris libro desudare: Ita nempe de Religione Catholica notum est, quod ubique ei contradicatur: Rogamus autem, ut attendatur, quinam fuerint, qui ei ubique contradixerunt, & quænam sit illa secta, cui ubique jam Apostolorum tempore contradicatur.

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

§. XXIII.

Gravis Turcarum vexatio in Catholicos.

Sub idem ferme tempus Turcæ in Ægypto insanis furiis in Catholicos debacchati sunt, occasione inde sumpta, quod Patres Franciscani, qui in Urbe Cairo jam a multis retro sæculis habi-

Ab. t. 28.
v. 22.

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

habitant, Mense Junio anni prioris, destructo veteri ac ruinæ proximo Conventu suo ampliorem erexissent: Nondum hæc fabrica ad culmen erat perducta, cum hujus ditionis Prætores, & Ottomanicæ legis Magistri mandata darent, ut hoc ædificium penitus dirueretur; præterquam enim, quod hi Christianos & præsertim Sacerdotes odiis innatis atque tralatitiis ad usque perniciem insectarentur, ægerrime ferebant, quod hi Patres sola Sultani concessione freti, sædam Cairensis Bassæ & Poparum ingluviem ac sitim profuso auro satiare neglexissent: Ad horum ergo jussa mox Ægyptii, gens prædas ac latrocinia jam ex antiquo velut artem exercere assueta, turmatim accurrunt, & bipennibus, uncis, & ascis Conventum intra breve temporis spatium evertunt, in acervum lapidum convertunt, solo æquant. Hæc, ubi Ludovicus XV. Franciæ Rex compererat, mox suo in Ottomana Aula Legato negotium dedit, ut de barbara hac violentia apud Bassam vehementer quereretur, & tam ipse, quam Gallicus Consul, qui Cauri agebat, apud Sultanum, hujusque Provinciæ Rectorem omni virium contentione agerent, ut præfatum ædificium ex integro restauraretur: nec inutilis erat Gallici

Ora-

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

Oratoris importunitas: Mahomet enim hujus nominis quintus Turcarum Imperator Patribus Franciscanis literas proprio chirographo subscriptas dedit, vi quarum plenam eis ædificandi facultatem concessit: Attamen hoc Sultani mandato Cairensis Bassæ feritas cicurari haud poterat, quocirca Patres ipsum ingenti pecuniarum summa ad sua vota inclinare moliebantur, non sine prospero successu; auro enim delinitus, quod agrestri pertinacia diu negaverat, spe pinguioris doni lubenter concessit. Datur ergo novæ fabricæ initium, occupantur omnium Christianorum manus, comportantur illico lapides, ligna, & calx subacta, unde & connitentibus indefesso lacertorum motu servitiis vix non totum exurgit ædificium: Et ecce! præter omnium expectationem die vigesima sexta Januarii Poparum jussu princeps Moschea seu Fanum occluditur, certum proximi assultus popularis signum. Hoc igitur velut classico excitati plusquam octingenti Prædones velut lymphati confluent, ac fustibus, cultris & sclopetis armati primo Gallorum, postea Venetorum Palatium adoriuntur, Ecclesiæ fores vi effringunt, sacra vasa, ornamenta, & quicquid rabida cupiditas in manus dederat, diripiunt, Sa-

gram

Sæc. XVII. A.C. 1738. cram Hostiam pedibus conculcant, & quicquid infernalis impietas, & inhumana rabies suggesserat, attentant, omnique crudelitatum genere manus suas contaminant. Hæc inaudiens Bassa, cum contemptum Sultani mandatum capite luendum vereretur, Janissaros in furibundos emittit, illosque dissipat, ac in fugam agit: Franciscani autem, qui fervente tumultu in Gallici Consulis ædibus inter continuos mortis angores delituere, tandem prorepentes in ruinis veteris novique Conventus habitare cogebantur, pacatiora tempora sibi per potens Gallix Regis patrocinium præstolantes. Nec magis tranquilla aura Catholicis adspirabat in Albania Ottomanico Imperio subiecta; cum enim Turcæ Cæsareo bello impliciti, hos populos Carolo VI. Imperatori admodum addictos suspicarentur, eos variis affecere molestiis, ac præcipue eorum Patriarchæ insidias struxerunt, quas tamen ipse tempestiva fuga elusit, Viennam delatus: Opportuno tempore paulo ante die septima Aprilis ibidem Comnenus Palæologus decesserat, qui ex postremis Orientis Imperatoribus ortum trahens, de successionis jure in Ottomanicum Imperium contendebat, ac propterea suæ securitati consulens per plures annos

annos Viennæ Cæsareis sumptibus Sæc. XVIII.
 alebatur. Hoc igitur fatis functo, lo- A. C. 1738.
 cus Viennæ aperiebatur Albanienfi
 Patriarchæ, qui a quatuor Austriacæ
 gentis Præsulibus, ac tribus Nobilibus
 ad Caroli VI. alloquium introduceba-
 tur, cui etiam pientissimus Imperator
 annuam pensionem benigne pollicitus
 est, donec sedatis belli tumultibus de-
 tuto in suam Diæcesin reditu satis pro-
 spectum fuisset.

§. XXIV.

*Josephus Princeps de Ragozy a
 Papa anathemate percussus.*

Belli minus prospere contra Turcas
 gesti caussa & culpa a non paucis
 rejiciebatur in Friderici Henrici Co-
 mitis de Seckendorff Cæsarei Bellidu-
 cis sectam Austriacæ felicitati invidio-
 sam, ab aliis vero in turpem ejus quæ-
 stum; quocirca Viennæ tertia Novem-
 bris die a duodecim militibus & tribus
 Officialibus custoditus hæsit, eique per
 Sallernium & Ruffsteinium Comites
 omnia ejus scrinia Imperiali sigillo ob-
 serata fuere: Mense autem Decembri
 cognoscendæ huic caussæ datum est
 initium, deputatis ad id Comitibus
 Harrachio, Wurmbrandio & Corduba
 Cæsareis Belliducibus & Kesslerero, Arn-
Hist. Eccles. Tom. LXXVI. 1 ber-